

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 22Csp/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723212245
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2024:8723212245.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava – Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpenej: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 852,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi 852,63 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 852,63 eur od 21.06.2024 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .
- Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu k rukám zástupcu žalobkyne Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, IČO: 36 715 352, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o jej výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na súd dňa 27.11.2023 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 852,63 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 852,63 eur od 28.05.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že žalobkyňa dňa 11.09.2020 uzavrela so žalovaným Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 801 eur na kúpu spotrebného tovaru špecifikovaného v zmluve v kúpnej cene 899 eur. Žalovaný uhradil pri podpise zmluvy akontáciu vo výške 98 eur a na zvyšok kúpnej ceny žalobkyňa poskytla žalovanému pôžičku. Podľa zmluvy žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 47 mesačných splátkach vo výške 25 eur, a to do celkovej sumy 1.175 eur. Žalovaný do podania žaloby zaplatil len sumu 50 eur (bez akontácie). Žalovaný tak porušil zmluvnú povinnosť platiť mesačné splátky riadne a včas. Listom zo dňa 07.03.2021 („Predžalobná upomienka“) žalobkyňa vyzvala žalovaného k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovaného súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatniť. Žalovaný ani v tejto dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradil. Žalobkyňa využila svoje právo veriteľa vyplývajúce jej z čl. 10.2 zmluvných podmienok a ust. 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a dňa 06.05.2021 celú pôžičku zosplatnila, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.05.2021 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplatneniu pôžičky došlo po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred

zosplatnením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premlčacej doby. Žalovaný zosplatnený dlh neuhradil. Ku dňu podania žaloby žalovaný mal zaplatiť sumu 1.000,63 eur, pozostávajúcu zo 7 splatných mesačných splátok po 25 eur (175 eur) a sumy po zosplatnení 727,63 eur. Žalovaný ku dňu podania žaloby zaplatil len 148 eur (98 eur akontácia a 50 eur v splátkach). Dlž žalovaného zo zmluvy o pôžičke tak ku dňu podania žaloby predstavuje 852,63 eur (stĺpec „Splátka“ v prehľade splátok a úhrad). Žalobou si žalobkyňa neuplatnila nárok na zmluvnú pokutu vo výške 110,77 eur, uvedenú v predložennom prehľade úhrad a splátok ako stĺpec „Pokuta“. Žalobou si žalobkyňa uplatnila aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po vyhotovení „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Oznámenie bolo zaslané žalovanému obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N XXXX/XXXX, NZ 54215/2017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Holding a. s. zlúčením, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, listinu „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ č. 0099804518, „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (QUATRO)“, „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“, „Obchodné podmienky Quatro“, „Všeobecné obchodné podmienky VÚB a.s. pre depozitné produkty“, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 07.03.2021 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 22.05.2021, a prehľad splátok a úhrad.

4. Podaním zo dňa 29.11.2023 súd oznámil zástupcovi žalobkyne predbežné právne posúdenie sporu tak, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci považuje z dôvodu nepreukázania splnenia povinnosti veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy o pôžičke s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného pôžičku splácať v zmysle ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách za úver bez úrokov a bez poplatkov (tzn. bonitu žalovaného). Súčasne vyzval zástupcu žalobkyne na predloženie dokladov, na základe ktorých žalobkyňa posudzovala bonitu žalovaného. Na výzvu zástupca žalobkyne reagoval podaním doručeným súdu dňa 14.12.2023, v ktorom poukázal na výšku priemerného mesačného čistého príjmu 605,33 eur uvedenú žalovaným v žiadosti s tvrdením, žalobkyňa príjme žalovaného overila v Sociálnej poisťovni. Ďalej na údaje uvedené žalovaným o jeho rodinnom stave, a to, že bol slobodný a bezdetný. V prílohe podania predložil písomnú internú analýzu príjmov a výdavkov žalovaného vyhotovenú žalobkyňou, podľa ktorej pri príjmoch 605,33 eur mesačne, výdavkoch vo výške sumy životného minima na jednu plnoletú osobu 214,83 eur a splátke predmetného úveru 25 eur mesačne disponibilný príjem žalovaného pred uzavretím zmluvy o pôžičke predstavoval 365,50 eur. V prílohe predložil súdu výsledok dopytu do Sociálnej poisťovne zo dňa 11.09.2020 a výpis z registra klientskych informácií zo dňa 11.09.2020.

5. Uznesením zo dňa 02.01.2024 č. k. 22Csp 43/2023 - 78 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe, jej dopĺňujúcemu podaniu a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou a jej prílohami bolo žalovanému riadne doručené dňa 20.03.2024. Žalovaný na výzvu súdu nereagoval.

6. Dňa 28.06.2024 súd za splnenia podmienok § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku predmetný spotrebiteľský spor, ktorého hodnota neprevyšovala 1.000 eur, bez nariadenia pojednávania prejednal a verejne vyhlásil rozsudok, ktorým žalobe v prevažnej miere vyhovel. K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

7. Žalovaný nepoprel, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdeniach žalobkyne, že dňa 11.09.2020 žalobkyňa a žalovaný uzavreli zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, evidovanú žalobkyňou pod č. 0099804518, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 801 eur na kúpu mobilného telefónu zn. SAMSUNG GALAXY S20 v kúpnej cene 899 eur, a že žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť pri podpise zmluvy akontáciu vo výške 98 eur a úver vo výške zvyšku kúpnej ceny 801 eur spolu s jeho nákladmi, celkom 1.175 eur, zaplatiť v 47 pravidelných mesačných splátkach vo výške 25 eur (ďalej už len „zmluva o úvere“). Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“ (čl. 16 - 18 spisu), „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (Quatro)“, (čl. 18 -20 spisu) a „Informácia o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver“ (čl. 20 spisu), podľa ktorých sa jednalo o viazaný spotrebiteľský úver v celkovej výške 801 eur s celkovými nákladmi 374 eur, celkovou čiastkou, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť,

1.175 eur v 47 mesačných splátkach vo výške 25 eur, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci, dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.10.2020, výškou fixnej ročnej úrokovej sadzby 23,16 %, hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej už len „RPMN“) 23,16 % a dobou trvania zmluvy 47 mesiacov alebo do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy.

8. Žalovaný nepoprel, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že žalovaný do podania žaloby zaplatil len akontáciu 98 eur a splátky spolu vo výške 50 eur. Táto skutočnosť vyplýva z prehľadu splátok a úhrad za dobu od 11.09.2020 do 30.09.2023, predloženého žalobkyňou (čl. 58 spisu), ktorý žalovaný nijako nespochybnil. Podľa tohto prehľadu žalovaný dňa 11.09.2020 zaplatil 98 eur, dňa 14.10.2020 prvú splátku vo výške 25 eur a dňa 01.03.2021 ďalšiu (poslednú) splátku vo výške 25 eur. Žalovaný teda zaplatil iba dve splátky splatné dňa 20.10.2020 a dňa 20.11.2020, a počnúc treťou splátkou splatnou dňa 20.12.2020 sa dostal do omeškania s platením splátok úveru.

9. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 07.03.2021 a pripojenej poštovej doručky (čl. 56 – 57 spisu) vyplýva, že týmto listom žalobkyňa žalovanému s poukazom na zmluvu o úvere oznámila, že ku dňu vyhotovenia listu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 75 eur (3 splátky po 25 eur) a žalovaného vyzvala nedoplatok bezodkladne zaplatiť. Žalovaného súčasne upozornila, že ak do 05.05.2021 nedôjde k úhrade nedoplatku na splátkach, bude oprávnená celý úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky list bol žalovanému riadne doručený na adresu 059 95 Toporec, Podolínska 416/91, dňa 15.03.2021.

10. Z listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 22.05.2021 súd zistil, že táto listina obsahuje prejav vôle žalobkyne adresovaný žalovanému na adresu 059 95 Toporec, Podolínska 416/91, spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu žalovaného na úhradu celého zostatku úveru v sume 853,07 eur.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 11.09.2020, (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, tzn. k 11.09.2020 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré

stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu^{1b)} a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov^{1c)} týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

16. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

18. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaný má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, tzn., že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia druhu úveru ako viazaný „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby – nepodnikateľa, ako aj z obsahu samotnej zmluvy o úvere (celkové náklady „spotrebiteľa“ a pod.). Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (§ 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, Opatrenie NBS č. 10/2017, ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Niet pochyb, že žalobkyňa ako banka pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

19. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci upravoval špeciálny zákon, a to Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanému na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v danej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

22. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,

b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,^{17a)} posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú

zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

25. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa 1) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. 18aa)

26. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

27. Podľa § 2 ods. 1 a 2 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10 zo 14. novembra 2017 v znení opatrenia č. 9/2019 zo dňa 17. septembra 2019 (oznámenie č. 502/2019 Z.z., ďalej už len „Opatrenie NBS“), ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ukazovateľ schopnosti splácať sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa ods. 3 a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa podľa odseku 4 zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa ods. 5. Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítajú na obdobie jedného mesiaca. Limit ukazovateľa schopnosti splácať vypočítaného podľa odseku 1 nemôže prekročiť hodnotu 1.

28. Podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely ods. 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu

povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety, zvýšená o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu.

29. Podľa § 5 ods. 2 Opatrenia NBS na účely overovania údajov o príjmoch spotrebiteľa sa za externé zdroje informácií o príjme spotrebiteľa považujú

- a) potvrdenie o príjme spotrebiteľa od zamestnávateľa nie staršie ako tri mesiace,
- b) výpisy z platobného účtu spotrebiteľa, za obdobie nie staršie ako tri mesiace, ktorý nie je vedený u veriteľa, a na ktorom sú také kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa,
- c) informácie o jednom alebo viacerých platobných účtoch spotrebiteľa poskytnuté spôsobom, ktorý umožňuje ukladať a reprodukovat' nezmenené informácie,⁸⁾ za obdobie nie staršie ako tri mesiace, ktoré nie sú vedené u veriteľa, a na ktorých sú také kreditné obraty, ktoré možno objektívne považovať za príjem spotrebiteľa,
- d) pracovná zmluva vrátane jej dodatkov,
- e) potvrdenie správcu dane o výške príjmov zistených z podaného daňového priznania k dani z príjmov a súčasne doklad preukazujúci príjmy spotrebiteľa v období medzi podaním posledného daňového priznania a posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver,
- f) aktuálne potvrdenie o výške dávky spotrebiteľa podľa osobitných predpisov⁹⁾ spravidla nie staršie ako tri mesiace,
- g) overenie výšky príjmu spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,¹⁰⁾
- h) iný doklad preukazujúci výšku príjmov spotrebiteľa.

30. Podľa cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch žalobkyňa ako veriteľ bola teda pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinná posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať predmetný spotrebiteľský úver, pričom vynaloženie tejto odbornej starostlivosti bola povinná hodnoverne aj preukázať (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch). V opačnom prípade by to pre ňu ako veriteľa malo dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto vnútroštátna úprava je dôsledkom transpozície Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá v preambule uvádza: „(8) Je dôležité, aby tento trh poskytoval spotrebiteľom dostatočnú mieru ochrany a zabezpečil si tak ich dôveru. Voľný pohyb úverových ponúk by tak mohol prebiehať za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú, ako aj pre tých, ktorí o ne žiadajú, s náležitým zohľadnením konkrétnej situácie v jednotlivých členských štátoch...(26) Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií [5], veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“. Podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice: „Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe

nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať“. Podľa judikatúry Súdneho dvora (EÚ) články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 je potrebné vykladať tak, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať vždy z úradnej povinnosti (ex officio), tzn., bez ohľadu na uplatnené prostriedky procesnej obrany, existenciu porušenia povinnosti veriteľa pred uzavretím zmluvy o úvere posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky v podobe sankcií (porovnaj napr. rozhodnutia Súdneho dvora (EÚ) C-679/18, C-449/13, C-58/18).

31. Podľa citovanej právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 7 ods. 20) odborná starostlivosť predpokladala zistenie a) čistého príjmu spotrebiteľa, b) nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb osôb, voči ktorým mal vyživovaciu povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce jeho príjem. Podľa judikatúry odborná starostlivosť predpokladala nie len riadne a úplné zistenie týchto údajov od spotrebiteľa, ale aj ich overenie. Vo vzťahu k príjmu spotrebiteľa overenie príjmu spotrebiteľa u platiteľa, od ktorého príjem poberal. Dôkazom toho je Opatrenie NBS, ktoré výslovne stanovuje, že čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa (cit. § 5 ods. 3 Opatrenia NBS) a celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako aritmetický priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch ďalej predpokladalo riadne zistenie a preskúmanie osobných pomerov spotrebiteľa, bez ktorých veriteľ nemôže posúdiť celkovú výšku nákladov spotrebiteľa na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a základných životných potrieb osôb, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Pri výdavkoch na zabezpečenie základných životných potrieb veriteľ bol povinný minimálne aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime upravené zákonom č.601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase preverovania bonity spotrebiteľa (ďalej už len „Zákon o životnom minime“). Odborná starostlivosť veriteľa ďalej predpokladala tiež riadne zistenie a preverenie peňažných záväzkov spotrebiteľa znižujúcich jeho príjem. Bez zistenia a preverenia celkových príjmov a celkových výdavkov (nákladov na zabezpečenie životných potrieb a peňažných záväzkov) spotrebiteľa a ich porovnania veriteľ logicky nemal možnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa spotrebiteľský úver splácať, a ani zistiť, či spotrebiteľ neprekračuje zákonom stanovený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľský úver splácať (§ 7 ods. 19 a 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

32. Podľa listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“, časti I. a II. (čl. 16 spisu), žalovaný bol v čase uzatvárania zmluvy o úvere slobodný, nemal vyživovaciu povinnosť k žiadnym deťom, od 02/2019 bol na dobu neurčitú zamestnaný v spoločnosti TESCA SLOVAKIA s.r.o., Michalská 18, Kežmarok, IČO: 46998951 a jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 605,33 eur. Zástupca žalobkyne predložil súdu výsledok dopytu do Sociálnej poisťovne zo dňa 11.09.2029 (čl. 69 spisu), podľa ktorého Sociálna poisťovňa na vyžiadanie žalobkyne overila, že žalovaný bol v čase uzatvorenia zmluvy o úvere zamestnaný aspoň 99 dní, že jeho zamestnávateľom v tom čase bol zamestnávateľ s IČOm: 46998951, a že priemerný vymeriavací základ žalovaného u tohto zamestnávateľa za posledné 3 mesiace bol aspoň 708 eur. Tieto údaje o rodinnom stave a príjme žalovaného nie sú v rozpore so skutočnosťami vyplývajúcimi zo súdneho spisu. Zástupca žalobkyne ďalej predložil súdu výpis z úverového registra zo dňa 11.09.2020 (čl. 70 spisu), podľa ktorého žalovaný mal v čase uzatvárania zmluvy o úvere v prejednávanej veci jeden splátkový úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 13.08.2020 vo výške 7.500 eur s počtom mesačných splátok 96, čo zodpovedá splátke vo výške cca 78 eur mesačne. Za danej dôkaznej situácie súd prijal záver, že žalobkyňa preukázala, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere mala riadne zistený, a v súlade s § 5 ods. 2 písm. g) Opatrenia NBS aj overený, čistý mesačný príjem žalovaného a jeho rodinné pomery. A tiež, že pokiaľ pri analýze výdavkov žalovaného na zabezpečenie základných životných potrieb zobrala do úvahy sumu životného minima na jednu plnoletú osobu určenú Zákonom o životnom minime, t.j. 214,83 eur mesačne, takýto postup zodpovedal zisteným rodinným pomerom žalovaného a platnej právnej úprave súm životného minima. Žalobkyňa tiež preukázala, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere mala k dispozícii aj výpis z databázy spoločného bankového úverového registra (SRBI), tzn., že týmto výpisom overila výšku peňažných záväzkov žalovaného. Porovnaním čistého príjmu žalovaného, a to čo aj v minimálnej poisťovni overenej výške 708 eur mesačne, a jeho celkových mesačných výdavkov 292,83 eur (214,83 eur + splátka úveru 78 eur = 292,83 eur), aj pri zvýšení celkových výdavkov o 40 % v zmysle cit. § 2 ods. 5 Opatrenia NBS (40 % zo sumy 493,18 eur, čo je cca 197 eur), a zohľadnení splátky predmetného úveru 25 eur mesačne možno dospieť k záveru, že žalobkyňa hodnoverne preukázala, že limit ukazovateľa schopnosti žalovaného splácať

úver v čase uzavretia zmluvy o úvere stanovený cit. ust. § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch a cit. ust. § 2 ods. 2 Opatrenia NBS neprekračoval hodnotu 1. Preto súd nepovažoval za dôvodné sankcionovať žalobkyňu ako veriteľa v prejednávanej veci sankciami podľa cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

33. Preskúmaním zmluvy o úvere z pohľadu jej obsahových náležitostí súd mal za to, že v prejednávanej veci nebolo dôvodné žalobkyňu ako veriteľa sankcionovať ani z dôvodov uvedených v cit. ust. § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere, ktorá bola uzavretá v písomnej forme, obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) Zákona o spotrebiteľských úveroch, s absenciou (príp. nesprávnosťou) ktorých tento zákon spája sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Podľa výpočtu pomocou informatívnych kalkulačiek na výpočet RPMN zverejnených na webových stránkach D. a D., hodnota RPMN 23,16% nemožno dospieť k záveru, že by táto hodnota bola v zmluve o úvere uvedená v neprospech žalovaného. Hodnota RPMN tiež neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty za porovnateľný spotrebiteľský úver v rovnakom čase, upravenú ust. § 1a nariadenia vlády SR č.97/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, a ktorá podľa údajov zverejnených na www.fininfo.sk za 2. štvrtrok 2020 predstavovala 23,22 %.

34. S poukazom na vyššie uvedené závery súd spotrebiteľský úver v prejednávanej veci považoval za úver s úrokmi a poplatkami. Žalovaný sa v zmluve o úvere zaviazal úver spolu s jeho nákladmi zaplatiť v 47 pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti konečnej splátky úveru dňa 20.08.2024. Žalobkyňa sa však žalobou domáhala zaplata celého zostatku úveru spolu s jeho nákladmi naraz s tvrdením, že úver predčasne ku dňu 06.05.2021 listom zo dňa 22.5.2021 zosplatnila, pričom splnila všetky zákonné podmienky pre takéto predčasné zosplatnenie úveru. Súd sa s týmto tvrdením žalobkyne nestotožnil a úver nepovažoval za predčasne splatný z nasledujúcich dôvodov:

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplata celú pohľadávku pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Citované ustanovenia Občianskeho zákonníka pre predčasné zosplatnenie úveru dohodnutého v splátkach vyžadujú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú spotrebiteľovi, obsahujúcu upozornenie na aktuálny dlh a výslovné upozornenie na možnosť veriteľa požadovať zaplata celú úverovú pohľadávku naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa cit § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na zaplata celú úverovú pohľadávku má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplata celú pohľadávku pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplata celú pohľadávku sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je tak podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr. Táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je tak časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Do splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Uplatnenie práva na predčasné zosplatnenie úveru je

prítom jednostranným právnym adresovaným úkonom, pre účinnosť ktorého sa vyžaduje, aby sa dostal do dispozičnej sféry adresáta (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

38. V prejednávanej veci žalobkyňa síce preukázala, že listom zo dňa 07.03.2021 („Predžalobná upomienka“) upozornila žalovaného na aktuálny dlh vo výške 75 eur, vyzvala ho na jeho zaplatenie v lehote nie kratšej ako 15 dní, a výslovne ho upozornila na možnosť požadovať zaplatenie celej úverovej pohľadávky naraz z dôvodu nezaplatenia aktuálneho dlhu. Podľa prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalovaný nijako nespochybnil, žalovaný v stanovenej lehote dlh neuhradil, pričom dňom 20.03.2021 sa dostal do omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky splatnej dňa 20.12.2020 viac ako tri mesiace. Žalobkyňa tak mala oprávnenie úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie prvej omeškanej splátky splatnej dňa 20.12.2020 do splatnosti splátky splatnej dňa 20.03.2021, prípade pre omeškanie ďalších splátok splatných dňa 20.01.2021 alebo 20.02.2021, do splatnosti splátok splatných dňa 20.04.2021 alebo 20.05.2021. Žalobkyňa predložila súdu list označený ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, datovaný dňom 22.05.2021, tzn. po splatnosti splátok nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátok splatných dňa 20.01.2021 alebo 20.02.2021, pre ktorú veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu celej úverovej pohľadávky naraz. Preto súd prijal záver, že právo žalobkyne na zosplatenie celej pohľadávky z úveru pre nezaplatenie omeškaných splátok, na zaplatenie ktorých bol žalovaný predžalobnou upomienkou dňa 07.03.2021 upozornený, dňom 20.05.2021 zaniklo. Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2021 preto nemožno priznať právne účinky predčasného zosplatenia úverovej pohľadávky tak, ako to predpokladá citovaná právna úprava. Preto súd neprisvedčil zástupcovi žalobkyne, že žalobkyňa v prejednávanej veci splnila zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie celej úverovej pohľadávky.

39. Navyše, žalobkyňa ničím nepreukázala, že by listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 22.05.2021 sa bola dostala do dispozičnej sféry žalovaného, ani že by bola vôbec žalobkyňou akokoľvek žalovanému doručovaná. Aj keď žalovaný tvrdenie žalobkyne o informovaní o predčasnom zosplatení touto listinou nespochybnil (k žalobe sa nevyjadril), to neznamená, že žalobkyňa, na ktorej bolo v konaní dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto listu do dispozičnej sféry žalovaného (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), toto dôkazné bremeno aj uniesla. Tu súd v nadväznosti na súdu známu argumentáciu z obdobných sporov, že listina o zosplatení celého úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, podľa ktorého: „11.3....Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť - ak má byť určitý právny úkon uskutočnený jednou osobou významný pre inú osobu, musí mať táto osoba aspoň príležitosť spoznať jeho obsah (musí dôjsť do jej dispozičnej sféry). Dispozičná sféra adresáta je vymedzená zmluvne dohodnutým doručovacím režimom, t.j. kontaktnými adresami účastníkov alebo určením kontaktnej osoby (spravidla v záhlaví zmluvy) s tým, že doručenie písomnosti je účinné už tým, že sa doručí do dohodnutého miesta alebo určenej osobe. Týmto okamihom sa zásielka dostáva do sféry adresáta, pričom už nie je dôležité, či sa adresát s obsahom zásielky zoznámil alebo nie...Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchylnú dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Subjekt realizujúci právny úkon má na druhej strane istotu, že doručovaný právny úkon sa stane právne perfektným a vyvolá zamýšľané právne následky aj v prípade, že sa adresát vyhýba prevzatíu zásielky, príp. zmarí jej doručenie hoci i z nedbanlivosti (napr. zmenou doručovacej adresy bez oznámenia tejto skutočnosti druhej zmluvnej strane). Tu je potrebné poukázať práve na požiadavku právnej istoty na strane adresáta, aby sa mohol s prejavom vôle oboznámiť, ale zároveň sa chráni aj právna istota odosielateľa v tom zmysle, že ak sa adresát mal možnosť (príležitosť) oboznámiť s prejavom vôle, ale sa tak nestalo, prejav vôle sa považuje za účinný. Pritom nie je podstatné, či sa adresát s obsahom zásielky aj skutočne oboznámil. Je potrebné si však uvedomiť, že v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“. Preto súd mal za to, že aj

oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.05.2021 v prejednávanej veci bolo potrebné doručiť do dispozičnej sféry žalovaného (porovnaj tiež napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp 26/2021 zo dňa 10.03.2022, sp.zn. 8CoCsp 16/2021 zo dňa 28.02.2022, sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, a ďalšie). Keďže žalobkyňa toto skutočnosť nepreukázala, súd aj z tohoto dôvodu predčasnému zosplatneniu úveru nemohol priznať právne účinky.

40. Keďže termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol v prejednávanej veci dojednaný na deň 20.08.2024, žalobkyňa má nárok len na omeškané splátky splatné do dňa rozhodnutia súdu (28.06.2024), t. j. do splátky splatnej dňa 20.06.2024. To predstavuje celkom 45 splátok po 25 eur, spolu 1.125 eur. Žalovaný z toho zaplatil 50 eur. Žalobkyni tak prislúcha nárok na zaplatenie omeškaných splátok v celkovej sume 1.075 eur. Keďže žalobkyňa sa žalobou domáhala zaplatenia iba 852,63 eur, súd s poukazom na ust. § 216 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni iba sumu 852,63 eur požadovanú žalobkyňou žalobným návrhom.

41. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Žalobkyňa sa žalobou domáhala na žalovanom zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 852,63 eur od 28.05.2021 do zaplatenia, nie z jednotlivých omeškaných splátok. Žalovaný však ku dňu vydania rozhodnutia (28.06.2024) vzhľadom na vyššie uvedené závery súdu o neúčinnosti predčasného zosplatnenia celého úveru nebol v omeškaní so zaplatením sumy 852,63 eur. Súd preto žalobkyni nepriznal úroky z omeškania od 28.05.2021, ako si ich žalobkyňa uplatnila, a to pre nesprávnosť výpočtu tohto nároku. Priznanie sankčných úrokov z jednotlivých splátok, ktoré sa ešte nestali splatnými, by totiž bolo v rozpore s dispozičnou zásadou upravenou v § 216 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Súd žalobkyni priznal úroky z omeškania v požadovanej zákonnej výške 5 % ročne, ktorá nepresahuje zákonom upravenú výšku úrokov z omeškania, z priznanej sumy 852,63 eur iba odo dňa nasledujúceho po zročnosti poslednej splatnej omeškanej splátky, tzn. od 21.06.2024 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu ohľadne jej príslušenstva zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

47. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po pravoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu), a úspešnej žalobkyni, ktorá mala neúspech iba v nepatrnej časti týkajúcej sa žalovaného príslušenstva (úrokov z omeškania) priznal proti žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po pravoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti výrokom I. – III. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).